

Veertien miljoen vaten olie aan windenergie

Column

Frans Debets, directeur Debetsbv

Tijdens de stormachtige dagen in februari draaiden de windmolens in heel Europa op volle toeren. Op 22 februari werd bijna 20 procent van de elektriciteitsbehoefte van Europa met windstroom afgedekt. Denemarken wakte zelfs meer op dan in eigen land nodig was. Duitsland dekte 52 procent van zijn stroomvraag af met windstroom, Ierland kwam op 42, Nederland op 22 procent. Elke dag zijn de Europese productiecijfers te volgen via www.windeurope.org.

Nederland komt er in de Europese duurzame energiestatistiek niet goed uit, we bungelen steeds onderaan de lijst op plaats 25 of 26. Maar als het over wind gaat doen we best aardig mee. Na Duitsland en Frankrijk was Nederland nummer

drie op het lijstje van bijgeplaatste capaciteit in 2016. We lieten op die lijst landen als Denemarken en Spanje ver achter ons.

Ook de komende jaren blijft Nederland in de voorhoede staan want er zijn grote projecten gepland op land en op zee. We hebben nog wel een achterstand in te halen; op de lijst van windproductie staan we nu op plaats 12 in Europa met 7 procent van onze stroom uit wind. Denemarken staat op nummer 1 met 37 procent. Op veel dagen komt Denemarken ruim boven de 50 procent uit. Mede dankzij de uitstekende verbindingen met de omliggende landen kan Denemarken de fluctuaties van de windstroom goed hanteren. Op www.energinet.dk is dit goed te volgen.

In de energietransitie is nu veel

aandacht voor de lokale initiatieven. De inzet van burgers in coöperatieve verbanden rond het thema energie is een kleine maatschappelijke revolutie. De regionale en landelijke politiek lijkt het ook interessant te vinden, er is financiële steun en men spreekt er met waardering over.

Tegelijkertijd is er ook een andere revolutie gaande: bedrijven als Shell investeren nu in windenergie. Dat is voor een olie- en gasbedrijf een moeilijke stap. De waarde die de aandeelhouders aan Shell toekennen, wordt mede bepaald door de bewezen reserves die Shell nog in de grond heeft zitten. Investeren in wind kan gezien worden als een voorzichtig afscheid van olie.

Een definitief afscheid zou betekenen dat de bewezen reserves waardeloos bezit is geworden, een zogenaamd *stranded asset*. Om de aandeelhouders gerust te stellen, zou Shell niet alleen moeten rapporteren wat er nog aan bewezen fos-

De inzet van burgers in coöperatieve verbanden rond het thema energie is een kleine maatschappelijke revolutie

siele reserves in de grond zit, maar ook wat de nog te oogsten hoeveelheid wind is. Als de geïnstalleerde molens nog twintig jaar kunnen draaien, mag het bedrijf rekenen op een min of meer zekere hoeveelheid windenergie.

Om het de aandeelhouders makkelijk te maken is deze hoeveelheid uit te drukken in de taal die zij

verstaan: Barrell of Oil Equivalents (BOE's) of vaten olie equivalenten. Een BOE heeft ongeveer 1695 kWh aan energie. Een windmolen op zee van 1 MW produceert ongeveer 3.500.000 kWh per jaar, dus ruim 2000 BOE. Het 350 MW windpark Borssele 2 dat Shell op de Noordzee gaat bouwen produceert jaarlijks ruim 700.000 BOE.

Als het park twintig jaar mee gaat, worden er dus ruim veertien miljoen vaten olie equivalenten geoogst. Natuurlijk stelt deze productie nog niet veel voor, 2000 BOE per dag. Bedenk dat Shell per dag ongeveer 3,6 miljoen fossiele BOE per dag produceert!

Maar als Shell door blijft gaan met het bouwen van windparken zal de bewezen groene reserve snel groeien. Dat moet de aandeelhouders toch gunstig stemmen. Op 23 mei zijn ze weer bijeen in Den Haag, hopelijk hebben Shell-aandeelhouders het *Friesch Dagblad* gelezen.